

поняттям «неприбуткові підприємства, установи та організації», визначаючи, що основною метою їх діяльності є не одержання прибутку, а провадження благодійної діяльності та меценатства і іншої діяльності, передбаченої законодавством [5].

З огляду на викладене, можна узагальнити, що суб'єктами некомерційного господарювання є ті суб'єкти, які систематично здійснюють самостійну господарську діяльність, спрямовану на досягнення економічних, соціальних й інших результатів без мети одержання прибутку. При цьому такі суб'єкти створюються для виконання благодійних, культурних, наукових, управлінських функцій, функцій по охороні здоров'я громадян, задоволенню їх духовних й інших нематеріальних потреб, захисту прав і законних інтересів тощо [6, с. 575]. Вважаємо необхідним прийняти спеціальний закон про неприбуткові організації, який би встановлював єдине визначення такої діяльності й порядок її здійснення, а також внести відповідно зміни до існуючих нормативно-правових актів.

Список використаних джерел:

1. Крупка Ю.М., Гав'яз О.М.. - Правове регулювання некомерційної господарської діяльності : Навчальний посібник. - К.: Атіка, 2008. - 184 с.
2. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року // Відомості Верховної Ради України. - 2003. - № 40-44, Ст.356
3. Господарський кодекс України. Науково-практичний коментар / Д.Л. Тупчієнко, С.В. Мостовенко, С.Г. Деледивка [та інш.] - К. : “Центр учбової літератури”, 2013. - 672 с.
4. Господарський кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року // Відомості Верховної Ради України. - 2003. - №18, №19-20, №21-22. - Ст.144
5. Податковий кодекс України : Закон України від 2 грудня 2010 року // Відомості Верховної Ради України. - 2010. - № 13-14, № 15-16, № 17, ст. 112
6. Правовий статус суб'єктів некомерційної господарської діяльності / Л.В. Машковська // Актуальні проблеми держави і права. - 2011.

Вероніка Дудак, студентка
навчально-наукового інституту
заочного навчання Національної
академії внутрішніх справ

СПРОЩЕНА СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ: ЗАГАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА

Спрощена система оподаткування, обліку та звітності - це особливий механізм справляння податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів, на сплату єдиного податку з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності. Спрощена система оподаткування може бути

обрана юридичною особою, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

Переваги спрощеної системи для юридичних осіб відповідно до ст.297.1. Податкового кодексу України такі: платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з таких податків і зборів:

- 1) податку на прибуток підприємств;
- 2) податку на додану вартість з операцій з постачання товарів, робіт та послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, крім податку на додану вартість, що сплачується фізичними особами та юридичними особами, які обрали ставку єдиного податку, визначену [підпунктом 1 підпункту 293.3.1](#) пункту 293.3 або [підпунктом 1 підпункту 293.3.2](#) пункту 293.3 статті 293 ПК України;
- 3) земельного податку, крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються ними для провадження господарської діяльності;
- 4) збору за провадження деяких видів підприємницької діяльності;
- 5) збору на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства.

Крім того, значно спрощуються розрахунки, пов'язані з визначенням сум податків; замість різноманітних форм податкової звітності за податками та зборами, які заміщуються єдиним податком, заповнюється одна форма звітності - розрахунок сплати єдиного податку юридичною особою, що подається до податкового органу раз на квартал; спрощується ведення поточного бухгалтерського обліку та форм фінансової звітності, що передбачена Положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку.

На даний час в Україні спрощену систему оподаткування можуть застосовувати відповідно до Податкового кодексу України такі юридичні особи:

юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, які протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв: середньооблікова кількість працівників не перевищує 50 осіб; обсяг доходу не перевищує 5 млн.грн.(включені до четвертої групи суб'єктів спрощеної системи оподаткування);

юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, які протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв: середньооблікова кількість працівників не перевищує 50 осіб; обсяг доходу не перевищує 20 млн. грн. (включені до шостої групи суб'єктів спрощеної системи оподаткування).

Не можуть бути платниками єдиного податку суб'єкти господарювання - юридичні особи, які здійснюють:

- діяльність з організації, проведення азартних ігор;
- обмін іноземної валюти;
- виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);

- видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення (крім виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння);

- видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення;

- діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України "Про страхування", сюрвейєрами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III Податкового Кодексу;

- діяльність з управління підприємствами;

- діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає ліцензуванню);

- діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;

- діяльність з організації, проведення гастрольних заходів.

Ставки єдиного податку встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, та у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними та міськими радами для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

1) для четвертої групи платників єдиного податку:

- **3 відсотки доходу** - у разі сплати податку на додану вартість ;

- **5 відсотків доходу** - у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

4) шостої групи платників єдиного податку:

- **5 відсотків доходу** - у разі сплати податку на додану вартість;

- **7 відсотків доходу** - у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Підсумовуючи усе викладене, можна зробити висновок, що нові правила застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності є позитивним кроком для розвитку юридичних осіб, як суб'єктів підприємницької діяльності. Новими правилами вдвічі було зменшено ставку єдиного податку у відсотках до доходу, збільшено максимально допустимий обсяг річного доходу та дозволену кількість найманих працівників.

Також, нові правила детально регулюють питання щодо порядку переходу та відмови від спрощеної системи оподаткування, встановлює порядок визначення доходу, порядок застосування ставок єдиного податку отримання свідоцтва платника єдиного податку, порядок сплати єдиного податку та отримання, заміни свідоцтва платника єдиного податку тощо.